

Οι Ιθακήσιοι των Αντιπόδων - 1

Η σειρά αυτή των δημοσιευμάτων για τους Κεφαλονίτες και Ιθακήσιους της Αυστραλίας αποτελούν διασκευή πρόσφατων ομιλιών μου στο Αργοστόλι και το Βαθύ.

Γράφει
ο Γιώργος Μεσσάρης

• Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο ΜΜΕ που φιλοξενεί το δημοσίευμα ή στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση και εγώ θα το μεταβιβάσω: georgemessaris@gmail.com
• Οι τελευταίες παραγωγές ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ του Γιώργου Μεσσάρη: 1: «Σκιές Του Χθες» - Ένα οδοιπορικό στα εγκαταλελειμμένα χωριά της Κεφαλλονιάς και της Ιθάκης. Στα ελληνικά με αγγλικούς υπότιτλους. Διατίθεται σε μέμορι στικ. 2: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ - ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ. Διατίθεται σε DVD σε τέσσερις γλώσσες. Για να τα αποκτήσετε επικοινωνήστε με τον ίδιο στην ηλεκτρονική διεύθυνση georgemessaris@gmail.com

Στην παλιά αυτή φωτογραφία, μέλη της Αδελφότητας Ιθακήσιων Μελβούρνης σε κάποια εκδρομή...

Σε ότι αφορά τους Ιθακήσιους πιστεύεται ότι σήμερα ο αριθμός τους ξεπερνάει τις 12 χιλιάδες. Οι περισσότεροι ζουν στη Μελβούρνη ενώ μεγάλος αριθμός Ιθακισίων ζει και στο Σίδνεϊ.

Αρχίζω τονίζοντας ότι η Αυστραλία που βρήκα, όταν για πρώτη φορά πάτησα το πόδι μου στη μεγάλη αυτή ήπειρο, ήταν πολύ διαφορετική από την Αυστραλία του σήμερα.

Τότε, τον Ιανουάριο του 1970, ήταν μια χώρα που παρέμενε αυστηρά αγγλοσαξονική, με πληθυσμό 12 εκατομμύρια και με μια κοινωνία που χαρακτηριζόταν από ξενοφοβία. Ήταν ανασκουμπωμένη σε ότι αφορούσε τους μη αγγλοσάξονες μετανάστες.

Σήμερα έχει πληθυσμό 26 και πλέον εκατομμύρια, και έχει μεταμορφωθεί σε μια χώρα πολυπολιτισμική με μια κοινωνία ανεκτική στη διαφορετικότητα των πολιτισμών.

Υπολογίζεται ότι ο αριθμός των Ελλήνων, συμπεριλαμβανομένων των δεύτερης και τρίτης γενιάς, ανέρχεται σε ένα εκατομμύριο.

Οι πρώτοι επτά Έλληνες έφθασαν στην Αυστραλία το 1829 καταδικασμένοι από τους Βρετανούς ως πειρατές ενώ στην πραγματικότητα ήταν ναυτικοί αγωνιστές της επανάστασης του 1821. Όταν συστάθηκε το ελληνικό κράτος, η Αθήνα ζήτησε από το Λονδίνο να άρει την καταδικαστική απόφαση και να αφήσει ελεύθερους τους επτά ναυτικούς, κάτι που τελικά έγινε. Πέντε από τους αγωνιστές επέστρεψαν στην Ελλάδα, οι άλλοι δύο - ο Γκίκας Βούλγαρης και ο Αντώνης Μανώλης - επέλεξαν να συνεχίσουν τη ζωή τους στην Αυστραλία. Έτσι τέθηκαν τα θεμέλια της μεγάλης ομογένειας των Αντιπόδων.

Σε ότι αφορά τους Ιθακήσιους πιστεύεται ότι σήμερα ο αριθμός τους ξεπερνάει τις 12 χιλιάδες. Οι περισσότεροι

ζουν στη Μελβούρνη ενώ μεγάλος αριθμός Ιθακισίων ζει και στο Σίδνεϊ. Στις δύο αυτές μεγαλουπόλεις της Αυστραλίας υπάρχουν οι δύο μεγάλες αδελφότητες.

Δεν υπάρχουν επίσημα στατιστικά στοιχεία αλλά εκτιμώ ότι στη Μελβούρνη ζουν πάνω από 7.000 χιλιάδες Ιθακήσιοι και στο Σίδνεϊ 3.000. Οι υπόλοιποι είναι διασκορπισμένοι στην πρωτεύουσα της Αυστραλίας, την Καμπέρα, την Αδελαΐδα, τη Βρισβάνη, το Νιούκαστλ και σε άλλες πόλεις.

Μεγάλοι αριθμοί Ιθακισίων μετανάστευσαν στην Αυστραλία, και σε άλλες ανεπτυγμένες χώρες, κυρίως μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά τους καταστρεπτικούς σεισμούς του 1953, σε αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής για τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Οι πρώτοι Ιθακήσιοι μετανάστες, όπως και όλοι οι μετανάστες, απασχολήθηκαν αρχικά σε εργοστάσια αλλά σύντομα πολλοί άρχιζαν δικές τους δουλειές. Άνοιγαν δικά τους καταστήματα, για παράδειγμα, στους τομείς της εστίασης και λιανικού εμπορίου. Τα παιδιά τους - και τώρα τα εγγόνια και δισέγγονά τους - σπουδάζουν και καταλαμβάνουν σημαντικές θέσεις τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα.

Όσα χρόνια και να έχει ζήσει στο εξωτερικό, ο Ιθακήσιος παραμένει ένας σύγχρονος Οδυσσεύς. Δεν ξεχνά ποτέ το νησί του. Το νοσταλγεί και το επισκέπεται συχνά, όσο του επιτρέπουν οι επιχειρηματικές ή επαγγελματικές του υποχρεώσεις.

Παλαιότερα αυτές οι επισκέψεις ήταν

δύσκολες γιατί οι τιμές των αεροπορικών εισιτηρίων ήταν απαγορευτικές. Σήμερα, όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά σε ότι αφορά τις τιμές. Για να αντιληφθείτε τις διαφορές, όταν εγώ ταξίδευσα στην Αυστραλία τον Ιανουάριο του 1970, η τιμή του εισιτηρίου απλής διαδρομής ήταν 740 δολάρια, δηλαδή χρειαζόσασταν τους μισθούς 15 εβδομάδων, αν λάβουμε υπόψη μας ότι τότε ο μέσος μισθός ήταν 50 περίπου δολάρια. Σήμερα το κόστος ενός μετ' επιστροφής εισιτηρίου από την Αθήνα για το Σίδνεϊ ή τη Μελβούρνη είναι περίπου 2.800 δολάρια, δηλαδή δύο εβδομαδιαίοι μισθοί και κάτι! Πότε, όμως, έφτασαν οι πρώτοι Ιθακήσιοι στην Αυστραλία;

ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ

Είναι ένα ερώτημα που δύσκολα μπορείς να απαντήσεις μετά βεβαιότητας λόγω έλλειψης επίσημων ταξιδιωτικών εγγράφων αλλά και κυρίως γιατί το Δέκατο Ένατο αιώνα πολλοί ναυτικοί το «έσκαγαν» από τα πλοία τους και γίνονταν αρχικά παράνομοι μετανάστες. Είναι βέβαιο ότι η αγγλική κατοχή των Επτανήσων βοήθησε στη μετανάστευση Επτανησίων στην τότε αγγλική αποικία. Οι Άγγλοι, θέλοντας να αυξήσουν τον πληθυσμό της Αυστραλίας ενθάρρυναν τη μετανάστευση από την Ευρώπη και τη Μεγάλη Βρετανία βέβαια, με ένα τρόπο που αποκαλείται «Passage» - δηλαδή επιδοτούσαν τα έξοδα μετανάστευσης. Σίγουρο πάντως είναι ότι οι Ιθακήσιοι ήταν από τους πρώτους ευρωπαίους, μη αγγλοσάξονες, μετανάστες.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ